

od sekundarnega čiščenja, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) in 5(2) Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, str. 40), tako kot je bila spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES z dne 27. februarja 1998 (UL L 67, str. 29), je Sodišče (četrti senat), v sestavi J. N. Cunha Rodrigues, predsednik senata, J.-P. Puissochet, sodnik, in F. Macken (poročevalka), sodnica, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. *Helenska republika, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev kanalizacijskih sistemov za komunalno odpadno vodo v regiji Thirasio Pedio in s tem, da za komunalne odpadne vode v omenjeni regiji pred njenim odvajanjem v občutljivo območje morskega zaliva Elfesina ni zagotovila čiščenja, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) in 5(2) Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode, tako kot je bil spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES z dne 27. februarja 1998*

2. *Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 131, 1.6.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-212/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 89/665/EGS in 92/13/EGS — Pomanjkljiv prenos — Obveznost, da se v zakonodajah o oddaji javnih naročil določi postopek, ki omogoča vsem izločenim ponudnikom, da izpodbijajo odločbo o oddaji javnega naročila)

(2004/C 201/05)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-212/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: M. Nolin, ob sodelovanju R. Roniger), proti Republiki Avstriji

(zastopnika: C. Pesendorfer in M. Fruhmann) zaradi ugotovitve, da Republika Avstrija, zato ker Landesvergabegesetze (deželni zakoni o oddaji javnih naročil) Zveznih dežel Solnograške, Štajerske, Spodnje-Avstrije in Koroške ne določajo v vseh primerih postopka s pravnim sredstvom, ki bi izločenemu ponudniku omogočal, da izpodbija odločbo o oddaji javnega naročila, ni izpolnila obveznosti iz člena 2(1)(a) in (b) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, str. 33) in Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, str. 14), je Sodišče (drugi senat) v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet (poročevalc) in R. Schintgen, sodnika, F. Macken in N. Colneric, sodnici, generalni pravobranilec: M. Poirés Maduro, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1) Republika Avstrija, zato ker Landesvergabegesetze (deželni zakoni o oddaji javnih naročil) zveznih dežel Solnograške, Štajerske, Spodnje-Avstrije in Koroške ne določajo v vseh primerih postopka s pravnim sredstvom, ki bi izločenemu ponudniku omogočal, da izpodbija odločbo o oddaji javnega naročila, ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz člena 2(1)(a) in (b) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje in Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju.

2) Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 180, 27.7.2002.